

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Het is mij opgevallen: Column

Hargh, M.C. van der

Citation

Hargh, M. C. van der. (1988). Het is mij opgevallen: Column. *Bestuurskundige Berichten*, 3(2), 24.
Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233133>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233133>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

COLUMN het is mij opgevallen

Het is mij opgevallen, dat het collegejaar '87/'88 weer ten einde loopt. Op het moment van schrijven schijnt de zon en de temperatuur is aangenaam. De tentamens liggen achter de rug. De zomer lokt en lonkt. Kortom, ik verkeer in een milde stemming. U zult daarom in deze column tevergeefs naar kritische opmerkingen zoeken. Hoewel, ik heb me in de afgelopen maanden over een aantal zaken hogelijk verbaasd. Zo heeft de variantenverlichting aan de D1-studenten danig op mijn lachspieren gewerkt. De cursus "Hoe zoekt men zijn autosleutel onder een lantaarnpaal terwijl hij ergens anders ligt" zal me nog lang bijblijven. Tot mijn aangename verrassing bleek de organisatiecommissie van de Landelijke Bestuurskunde Dag op de originele gedachte te zijn gekomen de plaats van de medewerkers in de hiërarchie aan te geven met uitstekend van elkaar te onderscheiden naamplaatjes. Dit bewijst eens te meer hoe goed bestuurskundigen zijn ingevoerd in de principes van de bureaucratische organisatie. Wellicht spreekt hier de invloed van de dagvoorzitter De Vries. Over De Vries gesproken, Zijn "wave" doet hem ongetwijfeld de geschiedenis ingaan als de hopman van bestuurskundig Nederland. Maar dit terzijde. Lezers van dit blad weten dat ik modegrillen in het openbaar bestuur en de bestuurskunde wantrouw. Dit laatste omdat de wetenschap dient te waarschuwen tegen de waan van de dag. Ik wil daarom in dit nummer een actueel onderwerp bespreken: Het bedrijfsmatig werken binnen de overheid. Het functioneren van de overheid staat ter discussie. Overheidsfunctionarissen proberen elke strohalm aan te grijpen om de kritiek te keren. Zo een strohalm is aanwezig: "Werk als in het bedrijfsleven". Organisatiemodellen (het liefst met namen ontleend aan het bedrijfsleven), zelfbeheer, product-en cliëntgerichtheid en ja zelfs marketing

gaan als warme broodjes over de toonbank. Er is aanbod te over. De vraag is of de overheid door blindelings rages te volgen uiteindelijk knollen voor citroenen verkocht krijgt. De burger die slechts een goede dienstverlening verlangt, zit -om in de groente-en fruit terminologie te blijven- met de gebakken peren, maar ja, hij is toch niet beter gewend.

Ik wil wat dieper op de marketing ingaan, omdat in het derde doctoraaljaar het vak "marketing in het openbaar bestuur" gekozen kan worden. Het gaat om een college met een vaardighedenkarakter verzorgd door Theo Toonen. Voor de vaste lezers van deze column geen onbekende. Dit jaar moest men een marktanalyse verrichten naar de behoefte aan en de afzetmogelijkheden van eenheden bestuurskunde student (het product) bij de potentiële werkgever (de cliënt). Het betreft een strategische marktverkenning waarbij productdifferentiatie (de afstudeervarianten) een rol van betekenis speelt.

Het onderwerp is alleraardigst. Laat ik dat onmiddellijk zeggen. Maar -en nu komt mijn bezwaar- het nauwelijks representatief voor het hele scala collectieve goederen, die zich niet laten splitsen naar afzonderlijke eenheden product. Wat is de eenheid product bij de ontwikkeling van een milieubeleid? De module marketing heeft zeker zijn nut en ik zou een ieder willen aanraden deze te volgen. De overheid levert immers ook individuele goederen. Het gevaar van instrumenten als marketing is dat totaal-oplossingen worden gesuggereerd, die niet waargemaakt kunnen worden. De kloof overheid-burger kan waarschijnlijk beter gedicht worden door een eerlijk voorlichtings- en vooral public relationsbeleid.

Michiel Nicolaas van der Hargh

HET O.S.B.

In het maart-nummer van Bestuurskundige berichten heeft u kennis gemaakt met het overlegorgaan studentenbelangen. De maandelijkse vergaderingen blijken productief te zijn. De actieve inbreng van de studenten uit de verschillende jaren voorkomen, binnen deze vergaderingen, een eenzijdige informatietoever. De informatie wordt door het overlegorgaan verwerkt tot concrete standpunten, die de basisvormen van het overleg met de vakgroep.

Het overlegorgaan heeft twee communicatiekanalen van en naar de vakgroep ontwikkeld. Ten eerste kunnen via de studentenvertegenwoordigers (-sters), in het vakgroepbestuur, standpunten naar de vakgroep verwoord worden. Ten tweede is er een nieuw communicatiekanaal gecreëerd in de vorm van een adhoc-commissie. In deze commissie hebben zowel medewerkers van de vakgroep als medewerkers van de O.S.B. zitting. Van vakgroepszijde zijn dit dhr. Roborgh, dhr. Rosenthal en mevr. Gevers. Vanuit het O.S.B. hebben Karin Hoffmann (1e-jaars), Jolanda van de Berg (2e-jaars), Roel Kok (3e-jaars) en twee losse leden hun inbreng. De adhoc-commissie komt bijeen op initiatief van één van de commissieleden. Bovenindividuele knelpunten ten aanzien van de studie vormen dan het onderwerp van discussie.

In mei vond de eerste bijeenkomst van deze commissie plaats. Onder andere de volgende punten zijn besproken:
a) Het betrekken van studenten bij de ontwikkeling van de onderwijsevaluatie.
b) Het bepalen van de samenstelling van de toekomstige studierichtingscommissie.

ad a) Dit gesprek heeft een aanzet gegeven tot het besluit van de vakgroep om binnen het kader van de ontwikkeling van de onderwijsevaluatie studenten ruimte te geven een eigen bijdrage te geven een eigen bijdrage te leveren. Studenten die deze ruimte willen invullen kunnen contact opnemen met één van de studentenvertegenwoordigers (-sters).

ad b) Het lijkt ons noodzakelijk alvorens op de samenstelling van de studierichtingscommissie over te gaan eerst enige duidelijkheid over de functie van deze commissie te scheppen. De studierichtingsadviescommissie's zijn in het leven geroepen om de te grote communicatieve afstand tussen de vakgroepen en de faculteitsraad/bestuur te overbruggen. De studierichtingscommissie heeft tot taak, gevraagd of uit eigen beweging, advies uit te brengen over nadere regeling en uitvoering van het onderwijsprogramma van de studierichting aan de faculteitsraad/bestuur, het vakgroepsbestuur en de werkgroepen. Indien een advies niet wordt overgenomen door het betreffende orgaan zal deze weigering met redenen moeten worden omkleed.

De studierichtingscommissie bestuurskunde bestaat uit negen leden. Vier leden aan te wijzen door het vakgroepsbestuur en vijf leden aan te wijzen door de (voor de studierichting ingeschreven) studenten. De studenten zouden in eerste instantie benoemd worden. Inmiddels is besloten middels verkiezingen te bepalen welke studenten in de studierichtingscommissie zitting krijgen. Er is een voorlopige studie-